Kmetijſke in rokodélſke novize.

Na ſvetlobo dane od z. k. kmetijſke drushbe.

№ 52. *V ſrédo 25. Grudna.* **1844.**

Te novize pridejo vſako ſrédo na dvéh zhetertnih liſtih v Ljubljani na ſvetlo. Plazhujejo ſe v piſarnizi z. k. kmetijſke drushbe v hiſhi 195 v Salendrovih ulizah bliso Brega; sa Ljubljano in sa tiſte, ki jih ne dobivajo po póſhti, sa zélo leto s 2 fl., — sa pol leta s 1 fl.; prejemljejo ſe pa pri natiſkovavzu na Bregu Nr. 190. Po poſhti veljajo sa zelo leto 2 fl. 30 kr., — sa pol léta 1 fl. 15 kr. Po vſih z. k. poſhtah ſe snajo dobiti.

Divji lovec.

(Konec.)

Iz klanja tega se pobit
Otme begun, slabečih nog,
Openen ves, s kervjo oblit,
Doteče gojzda temni krog,
K pušavniku pod streho puhne,
V pobožno bajto se potuhne.

Pa z bičotreskam divji roj,
In s horido — huj — husasam,
Trobivši v rog, ga sledi koj,
Z lajanjem pasjim tudi tam.
Pušavnik s prošnjo zdaj pohlevno
Prispè nasprot pred bajto revno.

»Ne sledi dalej, grof! Nikar!
Poštuj zavetje božje, prah!
V nebó zdihuje plašna stvar,
Budí nebeške jeze strah.
Poslušaj zadnikrat svarenje,
Če ne, te treši pogublenje.«

Pridirja skerbno *desni* v speh,
In rahlo grofa posvarí;
Pa *levi* mož ga šunta v greh,
Pogubi v mrežo ga slepí.
Gorjé! svarenje zaničuje,
Storí, kar *levi* mu vkazuje.

»»Poguba sèm, poguba tje!
Zarjove grof, m'je majhen strah!
Ce v tretji raj zamaknen je,
To štejem kot za nohtam prah.
Se znata ti in Bog zavzeti,
Veselje svoje čem imeti!««

Zasuče bič, zatrobi vred:
»Haló tovarši, v skok napad!«
Huj, zgine mož in bajta spred,
In zgine konj in mož od zad;
Ropòt in vrisk in lovsko gnanje,
Premeni se v mertvaško spanje.

Ostrašen grof se zdaj ozrè,
Zatrobi v rog — *ne poje več,*
Kričí na moč — *ne sliši se,*
Zasuče bič — *ves glas je preč,*
Ostroge konju v rebra vtakne,
Pa konj stojí, *se ne premakne.*

Potem se krog in krog temní,
Če dalej bolj, kot grôba noč,
Pod zemljo tuli, zrak verší,
Kot morja hrup, kot ploha toč,
Iz gromonosniga oblaka
Glasí se strašna viža taka:

»Nevreden sin, kervav trinóg,
Bogú, ljudém, zverini stud!
Stvari britkost, uboštva jok,
Dozor pregréh, nemár zamud,
Te kličejo pred sodbo mojo,
V trepetu čuj osodo svojo!«

»Pobegni zlom! od pekla gnan,
Suvan do dneva sodniga,
Pretuli sveta vsako stran,
V opombo hudodelnika,
Ki za Bogá in stvar ne vpraša,
De grešnim željem se obnaša.«

Besede konc je grom in blisk,
Žvepljeno morje gojzd se zdi,
Po udih grofa strašen stisk,
In strah in žar in mráz letí.

Nasprot mu brije piš ostuden,
Od zad ropòt naraša čuden.

In zemlje njedro se odprè,
Neznana černa pest iz dna,
Orjaška pest, pokaže se,
Raztegne dlan, in stisne ga;
Huj! se na téme grofa zverne,
Obraz na herbet mu oberne.

Vse miga, šviga krog in krog,
Požar zelen, rudeč in siv,
Zakrije drevje, gojzd in log,
Merčesa vsake sorte živ.
Zdaj grom peklenske pse zašuje,
Na jezere jih brezdno bluje.

Grof dvigne se, iz lesa v les,
Večaje ah in joj, beží;
Po celim svetu divji ples
Peklenskih trum za njim derví.
Čez dan po tminah jam globocih,
Čez noč po zraku sap visocih.

In dalej, dalej vedno v dir,
In vedno zrè obraz nazaj,
Pošasti divje gleda zmir,
Ko gladne na-nj derví šuvaj,
Odperte žrela gleda plašno,
Ko trop za njim steguje strašno.

To je divjaške trume lov,
Ki krog do sodne ure vre,
In večkrat sreča strah njegov
Po noči vasovavca še.
Planinski lovci, ko bi smeli,
Bi več od tega razodeli.

J. Koseski.

Novo in nar boljſhi sdravilo soper *gnjilobo* in *raka ſtrele* v konjſkih kopitih.

Vſak shivinſki sdravitelj vé, kakó huda bolesen je gnjiloba ali rak ſtrele pri konjih. Marſikteri kmetovavez je she po ti bolesni ob ſvojo dobro shivino priſhel. Neki vojaſhki konjſki sdravnik je po dolgim prisadevanju ſredſtvo snajdel, ktero ſe je

tudi po drugih ſkuſhnjah takó dobro ſkasalo, de ga je letaſ vikſhi c. k. dvorno vojniſhtvo po vſih estrajſkih deshelah rasglaſiti ukasalo. To ſredſtvo gotovo pomaga, zhe ſe le niſta rak in gnjiloba pregloboko v kopito vgnjesdila; dobí ſe pa, kér je strupeno, le v lekarnizi (apoteki) po sdraviteljſkim prepiſu. Ta osdravljiva omaka ſe tako le naredí: 4 grane v ſhtupo ſtolzheniga beliga arsenika in en kvintelz nekiga lugaſtiga kamna (Lapis causticus) ſe dene v ſteklenizhizo (flaſhko), kterima ſe potem 4 lote zhiſte vòde perlije, de ſe v nji rastopita; ſteklenizhiza ſe mora pa vſelej prav dobro samaſhiti. Ko ſta imenovana dva leka v vòdi do dobriga rastopljena, ſe jima ſhe en kvintelz v ſhtupo ſtolzhene aloe perdene; po tem takim je omaka soper gnjilobo in raka ſtrele po prepiſu narejena, ktero je pa potreba vezhkrat vnovizh napraviti. — Porabi ſe pa tako le: Narprej ſe bolna ſtrela dobro omije in ozhiſti, potem ſe s pripravnim noshem gnjili in odlozheni rog noter do shiviga takó isreshe, de ni nikjer pod dilizo kopita nizh vezh gnjilobe víditi. Potem ſe ſhopek prediva s kakimi kleſhizami v omaki pomozhi in vſe gnjilo meſó v kopitu s njo takó dolgo dergne, de ſe kri prikashe. Po tem opravilu ſe bo veliko ſokrovize is bolniga kopita zedilo, ktera ſe mora dobro obriſati, de ſe ſhe enkrat bolno meſó s imenovano omako pomozhi. Ko je to ſtorjeno, ſe po primeri ſhopki ſnashniga prediva na bolno ſtrelo poloshijo in s kako zunjo zelo kopito dobro oveshe.

To delo ſe trikrat na dan takó dolgo ponavlja, dokler je ſmerdljiva gnjiloba do dobriga odpravljena, kar ſe na tem ſposna, de bolno meſò zhiſto in lépo farbo dobiva in ſe smiraj manj sokrovize odzéja. Vſe to pa le umetni sdravnik prevdariti sna, kteriga morate na pomozh vseti in kterimu ni potreba, bolj natanjko teh opravil raslagati. Zhe bi po tem ravnanju hud priſad pertiſniti vtegnil, ſe mora nekaj zhaſa ta omaka v nemar puſtiti in bolne kopíta v mersli vodi vmivati. —

Kadar ni snamnizhka gnjilobe v ſtreli vezh, ſe ſhtupa is ſoshganiga galuna in aloe po ozhiſtenimu meſu potreſaje in rana s predivam takó dolgo povesuje, de novi terdni rog raſti sazhné.

Dobro je, de ſe konj zeli zhaſ vſaki dan en malo ſprehaja, kar mu po mehki travi, ali pa po simi po ſnegu nar bolj tekne; v 4 do 6 tednov ſe vezhidel vſak konj s tem novim sdravilam osdravi, zhe le ni bolesen predezh vkoreninena bila.

Popis obertniske razstave v Ljubljani.

(Konez.)

Kér nam je prostora zmanjkalo, posamezne raztavke vsih rokodelcov med občinstvo dati, moramo tukaj opomniti, de so našim bravcam tiſti ſabrikanti in rokodelci že znani, ki so zavoljo lepih izdelkov svetinje ali pa pohvalne pisma dobili, tistim pa kteri so le kaj slabejiga v razstavo dali, bomo mende še bolj vstregli, če od njih nič ne govorimo. H koncu našiga popisa bomo tedaj le od naslednih še to le povedali: Papirnica v Vevčah (Josephsthaler Papierfabrik) se je z mnogoverstnim papirjem, ki ga na mašinah izdeluje, prav dobro obnesla; nje papir je dobriga jedra in lepe farbe in nižejši cene, kakor vsih druzih enakih papirnic. Zalogo tega pipirja ima Fr. Souvan, kupec v Ljubljani. Z to fabriko je pa tudi oljotiskarija združena, ki na leto prav veliko lanjeniga, ogerſičniga in sezamoviga olja napreſa, in ga tudi na debelo v daljne kraje poſila. Cent ogerſičniga olja velja 16 gold. in pol — lanjeniga pa 18 gold. in pol, ogerſičnih preſ pa 50 krajcerjev. — Tudi Cérkniška steklarnica (glažuta) je z svojo mnogoverstno v razstavo dano glažovino pokazala, de z časam naprej hiti in dobro blagó izdeluje. — Pečí Ljubljanskiga lončarja Henrika Glaja so bilo clo od presvitliga Nadvojvoda Joana pohvalene. — Anton Köhrer, strugar v Ljubljani, si je z umetno izdelanim českim kolovratam dobro imé privabil. — Anton Rihar, izdelovavec muzikalniga orodja v Polhovim Gradcu, se je z basam, ki ga je v razstavo dal, zvedeniga mojstra skazal, ni bil le samo čedniga izdelka, ampak tudi glasovitniga bučanja. — Prav dobro nam je tudi umetno izdelana ura Idrijskiga urarja Antona Albrechta dopadla. — Nov obraz ilirskiga poglavarstva, ki ga je Frid. Ložan, stotnik domačiga regimenta, obrisal in v razstavo dal, moramo nar boljšim deželobrazam vrediti. — Nič posebniga nimamo od mizarskih izdelkov Janeza Dovžana, mizarja iz Krajnja povedati.

In tako je dokončan popis obertniske razstave, ktera je bila gotovo našim rokodelcam k velikimu pridu. Mislimo, de nismo z našimi razsodki nobeniga razžalili, kér smo se povsod le resnice deržali. Le zmirej z časam naprej! to je velikopomenljiva opomba našiga veka na vse rokodelce.

Dr. Bleiweis.

Zena deshelſkih pridelkov o ſomnju ſ. Oſhpete v Ljubljani.

Po medu je bilo veliko popraſhevanja; kar ga je bilo, ſo ga zent po 17 gold. in pol, zlo do 18 gold. in pol pokupili. Od vóſka ſe je pa le malo prodalo, ako ravno je zena slo padla; zent nar lepſhi ſorte ſe je dobil sa 88 gold. in zlo po 85 gold. Deteljſkiga ſemena ni bilo ſkorej nizh na ſomnju, sato kér je detelja letaſ le malo in slabejiga ſemena doneſla. Zena od zenta je bila okoli 17 do 19 gold. Jeshíze ſo zent po 6 do 8 gold. prodajali. Zhéſhplje ſo bile po zeni in kupzi ſo ſe s njimi po 3 gold. in 15 kr. zent saloshili. Po limu niſo ſkorej nizh popraſhevali. Zena lanjeniga olja je bila 18 gold. in pol, do 19 gold. in pol. Kuhan pepel (Pottasche) ſo po 11 gold. in pol do 12 gold. in pol kupovali. Shita ſo bile ſploh niſke zene; vagan (Metzen) nar lepſhi banaſhke pſhenize ſo po 2 gold. in 50 kr. ponujali — turſhizo pa po 2 gold. — rèsh po 1 gold. in 54 kr. — oveſ po goldinarju in 20 kr. — Zhe letaſhno zeno deshelſkih pridelkov s lanſko primerimo, je bila ſploh nisheji od lanſke. De je pa zena imenovanih pridelkov v reſnizi taka bila, kakor ſmo jo tukaj osnanili, nam je velki kupez in pravizhni mosh porok, ki nam jo je na naſho proſhnjo sa „Novize“ rasodèl.

Pinja Matija Kopača v Begnah.

V 39. listu naših novic napovedano pinjico smo pred nekimi tedni prijeli in jo poskusili. Prav dobro se nam je obnesla, zakaj v 13 minutah smo v nji srovo maslo vmedli in gotovo bi ga bili še poprej, če bi ne bila smetana malo premerzla bila. — Kakošna pa je ta pinja? bodo naši bravci poprašovali. Ferlanova pinja je, z tem razločkam, de ima celo kolo in se zavoljo tega tudi drugači goni, ko Ferlanova; drugi razloček je še, de ima namesti dveh navertanih lopat na veslu (šprugli) več podolgasto — okroglih majhnih lopatic, ktere so ena od druge takó v veslo vtaknjene, de smetano ne samo okrog gonijo, temuč po nji prav čversto ploskajo. Nam se pozdeva, de je ta poprava vesla prav koristna poprava, kér se z temi lópaticami smetana bolj premeša in sirovo maslo od pinjenca bolj hitro loči.

Z dobro vestjo zamoremo tedaj umetniga rokodélca Matija Kopača vsim tistim priporočiti, ki Ferlanove pinje potrebujejo; po 4 goldinarje jih izdeluje. Naj se tedaj tisti, ki jih imeti želé, pri gospodu fajmoštru v Begnah oglasijo, ki so nam obljubili, de hočejo za dobro izdelovanje imenovane pinje sami skerbeti in nobene poprej iz rok dati, dokler ne bo po nekih skušnjah dobro poterjena. Ta obljuba častitljiviga gospoda fajmoštra nas je prav razveselila in bo gotovo tudi gospodu Ferlanu po volji, zakaj le po umetnih rokodelcih se zamore zasluženo dobro ime te pinje ohraniti.

Dr. Bleiweis.

Dopis iz Štajerskiga.

Iz Štajerskiga nam pišejo: „Danes Vam moram neke verstice zavoljo vaše lepe lepe in dobre dobre pratike pisati. Na Štajerskim silno sloví. Priča tega je cena, za ktero se prodaja: prikupci jo prodajajo po 8, 10, 12 in celo po 15 krajcerjev srebra! in vender jih je še dòsti, ki raji dajo tak velik denar za njo, kakor pol in še več manj za Graško ali Ljubljansko stariga obraza. Ko bi jih ljudje po 2 groša dobili, kakor jih Gajger v Celji prodaja, kmalo bi bilo po vsih. Jas tedaj mislim, de bi bilo dobro, to spredobro pratiko nekaj bolj razglasiti *) — ne bo greh, še grešič ne, če to pratiko hvalite; saj mnogi še slabo blago hvalijo, nikar bi Vi dobriga ne!

Nad Koseskitovimi pesmami se tukej le kar čudimo, kadar se snidemo in „Novice“ beremo: od kod je temu pevcu tolika urnost in lahkota, slovensko pisati? Ves pesemsk je njegov duh in vse dobro njegovo serce — zató se takó zlega, kar je od njega! Vesel je vsak bravec, ki te pesemske mojstrodela bere, in že prav dolg čas nam je po njegovim delu.

Kaj pa, ali bi ne vzéli tudi popisov od okolic, starih pripoved iz slovenskih krajev v naše Novice? **) Mislim de bi bilo dobro in mnogim bravcam prijetno, sosebno, kér dozdaj Štajerc malo vé od Krajnskih, Koroških, Goriških in Teržaških krajev, od pripoved iz starih časov, uni pa od naših ne. Od kmetijstva se tudi ne bo moglo kaj veliko noviga več povedati.

In potem, pa nikar ne zamerite! kaj bi bilo, ko bi podobšina orla in oznanilo cene „Novic“, ki toliko prostora na vsakimu listu vzameta, po novim letu iz čela vsakiga lista zginila? *) Novice z mnogimi perlogami so že takó vredne denarja, ki se za nje da; potem bi ga bile še bolj; — če drugi drugači ne sodijo.“

*) Žal nam je slišati, de se naša pratika, ki jo Blaznik po takó niski ceni prodaja, sèm ter tje takó drago kupovati mora. Drugo leto bo pa njena cena na vsako pratiko natisnjena. Do zdaj jih je že dva in trideset tavžent pratik prodanih, kar je očitno znamnje, kakó prijetna je ta pratika ljudem: Blaznik jo je pa v resnici z takó ličnimi novimi svetniškimi podobami olepšal, de jo je le veselje, pregledovati.

**) Z veliko hvalężnostjo bodemo vselej take spiske sprejeli. Ni davnej, kar nam je enaciga gospod Milanko Delimarič od »belih Krajncov« poslal, ki nam prav zlo dopade in kteriga bodemo, pred ko bo mogoče, našim bravcam podali. Prosimo še kaj več taciga. Vredništvo.

Bukvarnica slovenskih bogoslovcov v nemškim Gradcu.

Že dolgo let so slovenski bogoslovci (mladi duhovni) v naši duhovšnici perpomočkov v maternim jeziku se zuriti, pogrešovali; vender sedaj ta nedostatek (pomanjkanje) nekoliko nadomesti naša slovenska knjigarnica (bukvarnica), ktero smo po nevtrudljivim perzadévanju našiga vèrliga za slavjanšino vsiga vnetiga domorodca gosp. D. T—ka že lanjsko léto iz svojih prostovoljnih dnarskih prineskov vtemeljili (vstanovili), zvunajšni gospodje duhovniki nektéri z malimi prineski, drugi s slovenskimi knjigami podarili, sosebno gosp. Rižnar in gosp. Dr. Murko. Ta mesec je v naše veliko veselje slavni pisatelj gosp. Joan Kollár svoje glasovitne déla: Cestopis, Slawa Bóhyne, Čitanka i. t. d. iz Pešte naši knjigarnici v dar poslal, kteri dragocéni zaklad njo prav lepó zaljša. Vsi ti milostljivi gospodje dobrotniki naj našo pregorko in perserčno hvalo prejmejo! Število bukev je sicer malo (190 zvezkov), med kterimi jih je tudi nekoliko v hrovaškim in českim narečju pisanih. Sosebno se „Ozmana“ in „Šveara“ veselimo, da bi le beržéj iz Zagreba prišle. Med časopisi imámo zraven „Novic“ tudi „Narodne Novine“ z „Danico“. Obádva rečena časopisa nam zlo dopadeta. Tudi na „Zoro dalmatinsko“ smo za tó leto iz svojih lastnih pritróškov naróčeni. — Namèn rečene knjigarnice je ta: naj se slovenski bogoslovci s svojo lastno marljivostjo čiste in bistre slovenšine pervajajo, naj z nabranim duhovim premoženjem naše slovensko slovstvo obogátijo; kterim je pak dnarsko premoženje odločeno, naj slovenskih bukev za ložeji céno alj zastonj v svoji občini med ljustvo razširavajo. — Da bi le vsi slovenski bogoslovci svoj važni, sveti učiteljski in pastirski ured (Amt), h kterimu se pèrpravljajo, natanjko prevdarili, gotóvo bi se prepričali, de njega zvésto spolnovanje ne le poveršno, ampak globoko in temeljno (gründlich) znanost jezika térja. Kteri pak svoj matérni jezik malo porajta, zanemari, ali se ga celo sramuje, naj se spomni, kar veliki Herder pravi: „Wehe dem Volke, dessen Gelehrte sich schämen, in ihrer Muttersprache berühmt zu werden.“

V Gradcu 12. Grudna 1844. Jernej.

Urno, kaj je noviga?

(Goveja kuga) se po Českim zmirej bolj razširja. Do 24. Listopada je v 77 vaseh zbolelo 1344 glav govedine, pocerkalo jih je 829, pobili so jih pa 380. Prav zlo se je bati, de bi se ta huda kuga tudi v druge dežele ne zatrosila, zato-

*) Podobšina orla gre k celimu obrazu naših novic, jo moramo tedaj obderžati. Naznanovanje cene novic bodemo pa opustili. Vredništvo.

rej umen kmetovavec v tacih časih živine iz ptujih krajev ne kupuje in dobro pazi, de se ta huda bolezin med domačo živino ne zatrosi.

(Strašna tatvina) se je 24. Listopada v Londinu, poglavitnimu mestu na Angležkim zgodila. Blizo pol miljona goldinarjev v angležkih bankovcih je bilo iz narodne banke vkradenih; do zdaj nimajo duha ne sluha tatov. Trideset tavžent goldinarjev je tistimu obljubljeno, ki bo tatove izdal!

(Hmelj na Štajerskim) sedaj v 80 vertih na 60 oralih zemlje pridelujejo. V pretečenim letu so ólarije po celim Štajerskim trikrat sto, eden in dvajset tavžent, sto tri in devetdeset véder óla skuhale. Po tem takim jim domačiga hmélja le peti del priraste od vsiga, kar ga za svoje ólarije čez leto popredujejo.

Oglas nove knjige.

Gusle i tambura. Pod tem naslovam se natiska v sloveči tiskarni gosp. Juroslava Pospišila v Pragu, knjiga, ki bo različne pesmi, pesmice, pripovesti i. t. d. obsegovala. Nanjo tedaj naročiti (prenumerirati) se, vabimo tudi naše slovenske brate, kterim je razcvetenje sebi vrodniga, pod cesarsko austrijansko krono živečiga naroda na serci, nadjajoči se od njih pri tem poprijetji ljubeznjive in vérne podpore.

Predplačilo je le 30 kr. srebra, in ga prejemajo: v Ljubljani gosp. Dr. Bleiweis, vrednik kmet. in rok. novic, in gosp. L. Jeran bogoslovec; za Terst predsednik zdravilništva gosp. A. Rušnov, in c. k. kameralni svetvavec gosp. Vesel; za Gorico gosp. kanonik Stanig; za Celovec stolne cerkve kaplan gosp. M. Majer; za Gradec gosp. odreditelj Jožef Muršec; za Maribor (Marburg) gosp. prof. Juri Matjašić; za Optuj gosp. Dr. Lovre Vogrin; za Ciljski okrog gosp. Dr. Št. Kočevar, c. k. komisijski zdravnik v Početertku, in gosp. J. Ulaga, kaplan v Žavcu (Sachsenfeld). —

Čas naročitve terpi do 15. prihodniga mesca. Naprava in knjiga bo taka in tolikšina ali ne rečem če ne še nekoliko veči, kakor so bili „Glasi iz dubrave Žeravinske," in pride na svitlo nekako v mescu Svečnu prihodniga leta.

Prosim vse gospode naročnike, de bi mi svoje častite imena razložno naznaniti blagovolili, ker bodo na koncu tega dela natisnjene.

V Zagrebu 13. Grudna 1844.

Stanko Vraz.

Terdno se nadjamo, de naši rojaki ne bodo pripustili, de bi zaúpljivost, ktero slavni gospod spisatelj v nas stavi, spodletela, posebno tisti, kterim so, že popred (v Zagrebu pri Dr. L. Gaju) na svitlo dane dela slovečiga pesnika znane, namreč: „Zbirka Krajnskih, Koroških, Štajerskih narodnih pesem" (1839); „Djulabie" (1840); „Glasi iz dubrave Žeravinske" (1841). S temi in drugimi bistroumnimi in ličnimi, v hrovaških in druzih slavenskih časopisih raznesenimi literarnimi spisi si je imenovani gosp. spisatelj slavno ime in mesto med pervimi slavjanskimi pesniki pridobil.

Vredništvo.

Shitni kup.	V Ljubljani 21. Grudna.		V Krajnju 16. Grudna.	
	fl.	kr.	fl.	kr.
1 mernik Pfhenize domazhe	1	20	1	26
1 „ „ banafhke	1	21	1	21
1 „ Turfhize . . .	—	58	—	—
1 „ Sorfhize . . .	1	—	1	3
1 „ Rèshi	—	57	1	—
1 „ Jezhmena . . .	—	—	—	48
1 „ Profa	—	54	—	54
1 „ Ajde	—	44	—	45
1 „ Ovfa	—	—	—	32

Zena Prefhizhev v Krajnju.

Prefhizhi *teshejfhi* forte po 5 in 5 in pol kr. funt.
„ *loshejfhi* „ po 4 in 4 in pol kr. funt.

Zahvala in prošnja vrednika.

Posledni list tega leta danes našim častitim bravcam v roke podamo in z tim od njih za letas slovó vzamemo. Brez de bi se bahali, zamoremo reči, de so „Novice" v bližnih in daljnih krajih med prostimi kmeti in velkimi gospodi prav veliko in prav gorkih prijatlov našle. *Clo vsim dopasti, pa bi hudo bilo* — pravi neki nemški prigovor — zato nas ne žali, če morebiti *nekterim* po volji niso. Dve velikopomenljive namenbe je c. k. kmetijska družba z Novicami gotovo že dosegla: *veliko koristnih podukov je namreč razglasila* — in *pri Slovencih ljubezen do materniga jezika močno zbudila in vnovič oživila.* Nadjamo fe, de bo nje prizadevanje čedalej lepši sad rodilo.

Zato ne moremo današniga lista dokončati, brez de bi *serčno zahvalo* posebno tistim prijatlam tukaj očitno odrajtali, ki so se za naše Novice trudili in za-nje pisali. Z to zahvalo pa tudi prošnjo sklenemo, de bi, kakor do zdaj, tudi vprihodnič hotli Novice prijateljsko podpirati: *izobraženje slovenskiga naroda jim bo gotovi in nar prijetniši zahvalni dar!* in „spet bode slava slovela, ki Slovencam da ime."

De bi prihodno leto *slovenske Novice* zopet toliko ali pa še več prijatlov našle, kakor do zdaj: to vóši vrednik *Novicam* k novim letu, in z veseljem z neumerjočim *Vodnikam* zapoje:

Veselo se kaže
Nov' létašni dan,
Mi serce ne laže
Ne létas ne lan'.

Današnimu listu je perdjan *zavitek* in *kazalo* posameznih sostavkov *perviga* in *drugiga tečaja.* — *Imena deležnikov* bodo pa po novim letu na svitlo dane.

Prihodni list bo zavoljo noviga léta namesti v sredo, v četértik na' svitlo dan.

V Ljubljani. Natifnil in saloshil Joshef Blasnik.